

Áldás Békeesség

Az angyalföldi reformátusok hírlevele

A tartalomból:

Magyarázatok	
a Heidelbergi Kátéhoz	2
Imádság	2
Lelkészi köszöntő	3
Az ember reformációja	4
Búcsú Noémitől	5
Isten megvigasztal és helyreállít	6
Interjú Eötvös Boldog Diána hitoktatóval	7
Családi délután	8
Elmúlás	8
Ráday-napok	9
Tanévnyitó Istentisztelet	10
Nyári táboraink	11

„Áldás Békeesség” –

a Budapest-Angyalföldi Református
Egyházközség időszakos kiadványa

A szerkesztőség címe:

1139 Budapest, Frangepán u. 43.

Telefonszáma: +36 1 350-8659

e-mail:

budapest-angyalfold@reformatus.hu

Honlap: www.frangepan.hu

A lap készítésében közreműködött:

Baján Álmos, Bartal Zsuzsanna,
Goldbach Ferenc, Horváth Kinga
Nikoletta, Koroknai-Tegez Dóra,
Koroknai-Tegez Ferenc, Lénárt Olivér,
Lindner Gusztávné, Dr. Lindner Gyula,
Mezősiné Rózsár Erika, Némedi Gusztáv,
Pap Tamás, Símek Anita, Szloboda
József, Weinberger Zoltán

A gyülekezet számlaszáma:

10700691-25603301-51100005

(Kérjük, hogy közlemény rovartban
az adományozó nevét és címét
szíveskedjenek feltüntetni.)

KOROKNAI TEGEZ DÓRA

...DE

Nem érdemlem meg,
Hogy meghallgassa imám.
Nem érdemlem meg,
Hogy folyton vigyáz reám.
Nem érdemlem meg,
Hogy türelmes énvelem.
Nem érdemlem meg,
Hogy mindig szeret engem.
Nem érdemlem meg
A bűnbocsánatot,
Nem érdemlem meg,
Hogy soha el nem hagyott.
Csak egy dolgot érdelek
A koszos, földi életem után:
Hogy búcsút intsek a mennynek
És ballagjak a pokolba bután.

De

Az Atyának volt egy fia,
Kit Jézusnak neveznek.
A Földnek a rabbija,
De szólítsd csak: Istennek.
Vörös, tiszta vérét
Értünk mind kionta,
Ezzel mindenki kegyelmét
A mennyben megsokszorozva.
És bár nem érdemel
Senki örökéletet,
Jézus bátor tettével
Elhozta üdvösségedet.
A reformáció napja
Is ezt hangoztatja,
Hogy nem búcsúcédula
Az üdvösség alapja.
Gondoljunk eme napon
A magyar reform emberekre.
És Isten szeressük nagyon,
Hisz van jegyünk a mennybe.

KOROKNAI-TEGEZ FERENC

Magyarázatok a Heidelbergi Kátéhoz – 22 . úrnapja

Heidelbergi Káté, kiadás éve: 1563, szerzők: Olevianus Caspar (27) és Ursinus Zacharias (29)

58. kérdés: „Micsoda vigasztalásod van az „örök életről” szóló hittételből?”

Felelet: „Az, hogy miután már most is érzem szívemben az örök élet kezdetét: mostani életem után tökéletes üdvösségben lesz részem, melyet szem nem látott, fül nem hallott, sem emberi szív meg nem gondolt és mindezt azért, hogy abban Istent mind örökké magasztaljam.”

„Azért sóhajtozunk ebben a testben, mivel vágyakozunk felöltetni rá mennyből való hajlékunkat” (2 Korintus 5:2)

Nem tökéletes ez a test

Persze fiatalként azt hisszük, hogy mindenre van erőnk. És nem csak a Krisztusban. De már erőnk teljében is szembe-sülnünk kell azzal, hogy hol vannak a korlátaink. Keserű tapasztalás az, hogy egyetemistaként nem tudunk egy egész héten keresztül ébren maradni. És azt is nehezen fogadjuk el családanyaként, hogy egy napnak csak 24 órája van. Amikor ez a test elgyengül, akkor néha még Krisztust is hiába hívjuk segítségül. Szükségünk lenne egy olyan testre, amelyik nem fárad, mindent kibír, mindent túléli.

Nem jó ez a test

Életünk delelőjén rájövünk arra, hogy ha korábban jobban vigyáztunk volna testünkre, akkor most máshol tartanánk. Irigykedve tekintünk azokra az emberekre, akik nem fulladva szaladnak fölfelé a lépcsőn. Akiknek nem fáj a derekuk, a lábuk, a fejük, a karjuk, a szívük, a lelkük. És egyáltalán akik reggel úgy ébrednek, hogy nem azon gondolkodnak, milyen lassan kellene kikelni az ágyból. Talán, ha újrakezdenénk másként gazdálkodnánk erőnkkel, másként tartanánk karban földi porsátorunkat.

Elfárad ez a test

Aki már sok évtizednyi emléket gyűjtött össze magának, az pontosan tudja, hogy a fáradtság nem arról szól, jó lenne egy hosszút pihenni. Hanem arról is, hogy ha nem lenne oly nehéz elszakadni e földi valóságtól, akkor bizony könnyebben pihennénk véglegesen. Vajon miért ad az Úristen hosszú életet, ha nem ad hozzá ép elmét. Vajon miért ad jól működő szellemi képességet, ha fizikai erőnk hiányában beszűkül az a közösség, ahol használni tudnánk. Van, akinek sok unokája lehet, és a nevüket nem tudja megjegyezni. Másnak gazdagságot adott Isten, csak rokonokból van kevesebb, akik között ezt szétszthatná.

Elfáradt a test, egyre kevesebb a lehetőség, és nem hogy a feladatok elvégzésére, az újratervezésre sincs már akarat.

Érezted-e már az örök élet kezdetét?

Akkor, amikor semmi sem jó, amikor semmi sem működik, szükségünk van olyan biztatásra, ami túlmutat a tapasztalt valóságon. Krisztus ígését a feltámadásról ismerjük. De mi nem ismerni, hanem ízlelni szeretnénk.

A tanítványok a maga véres valóságában élték át Krisztus

halálát. Szemük előtt történt. Annál jobban meggyötörni egy testet nem lehet. A nagypénteki keresztről levett test semmire sem volt alkalmas.

Viszont a feltámadottal való találkozás megláttatta velük, hogy a feltámadott testnek nincsenek korlátai. S pont ami hiányzott, amiről álmodni sem mertek, az vált láthatóvá.

Vallom, hogy akinek kegyelem általi üdvbizonyossága van, az ezt pontosan tudja. Azért nem keseríti testének a romlása és az elmúlás, mert tudja, hogy dicsőségesre cseréltetik.

Amikor és aki kimondja az Apostoli Hitvallás utolsó sorával a „hiszem az örök életet” sort, az akkor és ott magát is és a többieket is arra bátorítja, hogy a tökéletesség, amire itt vágyunk, a feltámadás után válik teljessé.

Keresd azt az embert, akin látszódik, hogy minden bajától és testi nyomorúságától megvívástalattott, mert ő maga az örök életről szóló bizonyosság.

Imádság

Drága Istenem!

Köszönöm, hogy megtartottál engem és a családomat! Kérlek adj a szívünkbe békességet, engedd, hogy egymást a te szemeiddel lássuk és a te szíveddel megértjük a másikat. Kérlek ne hagyd, hogy a világ elragadjon minket és ne hagyd hogy közénk álljon!

Kérlek adj békességet minden teremtményed szívébe. Nyiss ajtót oda, ahol eddig falak voltak, hogy megtaláljuk egymást, és nyiss ablakot hogy ránk süssön a napod! De legyen meg a te akaratod!

Krisztusi jelenlétben szabadok vagyunk önmagunktól! Ámen!

Weinberger Zoltán

Kedves Testvérek!

Anemrégén levonult árhullám is megerősíti a költő szavait: „Habár fölül a gálya, S alul a víznek árja, Azért a víz az úr!”. (Petőfi Sándor: Föltámadott a tenger) Bár sok mindent legyőzhetünk, sok mindent megállíthatunk, és gondolhatjuk azt, hogy győzünk, de ha őszintén magunkba nézünk, be kell vallanunk: „erőnk magában mit sem ér!” Mert vannak erők, amelyeket lehet ideig-óráig korlátozni, de végül ők fognak diktálni. Itt nem csak az árvízre gondolok, hanem az időre, a körülményeinkre.

Az időt nem tarthatjuk hatalmunk alatt, születésnap-tortánkon a gyertyák száma újra és újra emlékeztet, hogy fogynak a lehetőségeink. Mégis azt mondjuk: majd holnap!

A körülményeket sem mindenben tudjuk irányítani, mégis elhisszük, hogy képesek vagyunk rá, és harcolunk utolsó erőnkig, hogy álmainkat megvalósítsuk, s közben kiüresedik és tartalmatlanná lesz minden.

Azt is magunk akarjuk megszabni, hogy életünkben mi számít értékesnek, és nem értjük meg, hogy minden csak felülről való ajándék. Meddig küzdünk a magunk által kitűzött célokért, mikor értjük meg végre Pál szavát: ami elmúlt, a hátam mögé vetem, az előttem lévő távnak nekifeszülök? Nem a magam erejéből, hanem Isten kegyelméből. A reformáció történetén keresztül is éppen ezt láthatjuk. Amikor Luther rájött, annyi okoskodás után, hogy

egyedül csak hit által, kegyelemből élhet, akkor értette meg, hogy mit jelent számára a legnagyobb próbák idején is: meg vagyok keresztelve. Aki nem így nézi az életét, az esetleg csak pirruszi győzelmet tud aratni egy-egy nehéz pillanatában, de végső diadalt soha!!!!

Mi, hívő emberek azonban mégis erre az utóbbi diadalra vágyunk, ezért folytatom most a hála szavával.

Bár sokan próbálják támadni az egyházat néhány ember bűne, hibája miatt, mi ennek ellenére élünk és léte-zünk, mert „velünk az Isten”. Ezt bizonyítják gyülekeze-tünk mindennapjai, szolgálata az elmúlt időszakban is. Csak néhány dolgot említek meg itt hálás szívvel:

Isten csodálatos kegyelmét éreztük a táborainkban. Idén is 3 gyermek és 1 ifjúsági tábort indíthattunk, ahol gyermekeinknek megmutathattuk Isten szeretetét. Bár az előző tanév végével elment 2 hitoktatónk, a mi Urunk mégis gondoskodott rólunk és új munkatársat küldött. Így el tudtuk kezdeni a tanévet az iskolákban, sőt remé-nyeim szerint sok év után az összes angyalföldi óvodá-ban is lesz hittan. Szintén örömmel tölt el, hogy sokan jelentkeztek konfirmációra is! (Még mindig lehet jelentkezni)

Gyülekezeti életünk a nyári szabadságok után ismét új lendületet vett. Megtelt a templom, és az interneten minket követők száma is növekedett. Bevallom azonban, hogy jobban örülök a személyes találkozásoknak, ezért hívok ezúton is mindenkit, hogy jöjjön és legyen része a gyülekezetünk közösségének. Ezért tartottunk pl. családi napot is, készülünk a reformáció hetére, és decemberben a mátraházi gyülekezeti családi hétvégénkre, ahova még lehet jelentkezni. (ld. frangepan.hu)

Nem is sorolom tovább, hiszen alkalmainkról részlete-sen olvashatnak kiadványunkban. Inkább ismét biztatok minden kedves Olvasót, jöjjön el közénk, legyen része Isten csodálatos kegyelmének és gyülekezetünk kö-zösségének. Egyúttal kérek mindenkit, ha elolvasta ezt az újságot, ne dobja ki, vagy hagyja valahol porosodni, hanem adja tovább egy szomszédnak, ismerősnek vagy akár egy ismeretlennek. Legyünk Isten angyalai (görög-ül: küldött), ha már itt élünk Angyalföldön!

A találkozás reményében

Szloboda József lelkipásztor

NÉMEDI GUSZTÁV

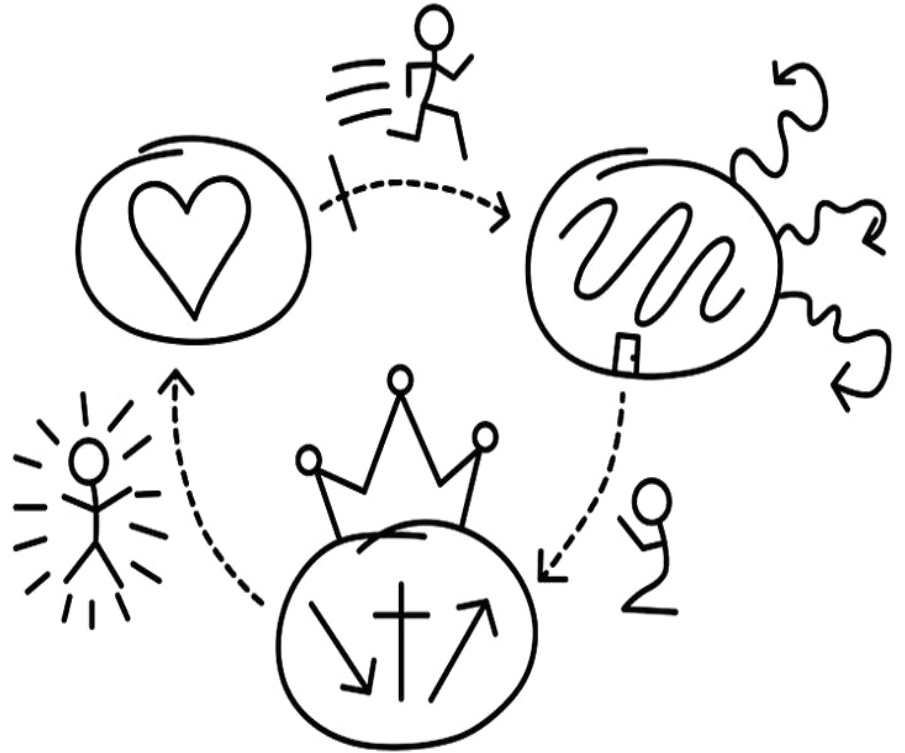
Az ember reformációja.

A Reformáció nemcsak megemlékezés-re hívja fel a figyelmünket, emlékezve és hálát adva azért, amit Isten tett ezáltal az ő népéért, hanem megújulásra is szólít, ahogyan a nevében benne van. Erről a megújulásról, megtérésről egy rajz segítségével szeretnék néhány gondolatot megosztani, hogy mindenki számára érthető legyen, mit jelent mindez Isten ígéje szerint. Ez a rajz abban is segíthet, hogy másoknak is könnyebben elmondhassuk az evangéliumot. A régi telefonom hátuljára ragasztottam rá, amikor évekkel ezelőtt ezt a kis levonót kaptam, hogy mindig kéznél legyen.

A kiindulási pont a bekarikázott fehér szív. Isten úgy teremtett bennünket, hogy az ember szívében nem volt bűn, semmi folt, gonoszság. Tiszta volt. De ez a szív azt is jelképezi, hogy az embert a szeretet kötötte össze Istennel. Az volt az Úr terve, hogy szeretetközösségben éljünk vele, bízunk benne és boldogok legyünk vele. Ez volt a legboldogabb állapot az ember számára: tiszta szívvel Istennel. Csak az az élet tud igazán boldog lenni, ahol tiszta a szív. Megterhelt, összetört, bűnnel besározott szív képtelen a boldogságra. Ez volt Isten eredeti terve velünk.

Azonban történt valami: az ember hátat fordított Istennek és eltávolodott tőle. A bűnesetnek ez lett a következménye. Maga a bűn nem más, mint háttal élni Istennek. Nem érdekel, nem fogadom el, nem teszem meg, nem hallgatom meg, amit az Úr mond. Ez a háttal Istennek állapot hova vezetett? Azt gondolta az ember, hogy Isten nélkül jobb, de mit kapott helyette? A jobb felső sarokban látunk egy zavaros rajzot, amely erre a felbolydult, összezavart világra utal, amibe a bűne miatt jutott az ember. Egy olyan világban élünk a bűn következményeként, amelyben a dolgok nincsenek a helyükön, nincsenek rendben. Ez a világ kiszámíthatatlan, nem biztonságos.

Háborúk zajlanak, ellenségeskedés van, sok a hazugság, az igazságtalanság, eluralkodott a bűn, már nincsenek szilárd igazodási pontok. Ebben a világban senki sem tudja megmondani, hogy mi vár ránk. Össze vannak zavarva emberi kapcsolataink is: nem működnek azok, amelyekre pedig nagy szükségünk volna, bizalmatlanság, indulatok, őszintétlenség, erőszakosság, szeretetlenség feszíti szét a kapcsolatainkat sok esetben, és emiatt hiányoznak a kapaszkodók. Végül mi magunk is össze vagyunk zavarva lelki-

leg: sok csalódás ér, megbántanak, bizalmunkkal visszaélnék kihasználnak, sokszor értéketlennek érezzük magunkat. Nem tudjuk, kiből bízhatunk még. A fájdalmaink és féltelmeink pedig további rossz döntésekbe sodornak minket. Sokszor szeretnénk kitörni ebből a zavaros állapotból, változtatni az életünkön. Azok a görbe nyílak ezt jelképezik: emberi próbálkozások, melyek igyekeznek elszakadni a világgal zűrzavarától.

De mintha erős gumikötéssel lennénk hozzá kötve, előbb-utóbb visszarántanak minket ebbe az elviselhetetlen állapotba, a bűn nem ereszt minket. Egy darabig talán megy, végül ugyanúgy szembejön velünk a valóság, a bűn ereje. Mert innen emberi erővel nincs szabadulás.

Egy út van csupán. Ezt ismerték fel a reformátorok. Ez az út az, amikor letérdelek Jézus Krisztus előtt, és felhagyok minden más próbálkozással, mert úgysem segít. A kereszt Jézust jelképezi, akit Isten azért küldött a világra, hogy életet odaadva mindnyájunk bűnéért, elszakítsa a minket fogva tartó bűnkötéléket. Ez a baj, hogy a bűn ide köt minket, az általa összezavart és uralt világhoz.

Innen csak Jézus által van szabadulás. Hogyan? Két feltétel kell ehhez. Az első: elmondom Jézusnak bűneimet, és bocsánatot kérek tőle minden vétkemért. A bűnt meg kell vallani. A legjobb vallás a bűnvallás. Enélkül semmi sem változik. Ehhez le kell előtte borulni. A kereszt előtti nyíl lefele. A második: elfogadni Jézust, mint életem Megváltóját és Királyát, és átadni neki az életemet. Úrrá kell tenni min-

denem fölött, és attól kezdve csak neki engedelmes életet élni. Ez a döntés sem maradhat el. A kereszttől nyílt felé. Mint az olló két része: ha van bűnvallás és uralomváltás az életben, akkor elszakad a bűnkötél, és szabaddá válik az ember. Többé már nem tartozik ehhez a világhoz, amiben ideiglenesen még benne él ugyan, de már más az ő otthona: Isten országa. Mert aki Jézust királlyá tette, az már az ő királyságához tartozik. Kijött a sötétségből Isten világosságába. Ez az egyetlen út! Mindkét lépésnek meg kell történnie, a bűnvallás uralomváltás nélkül nem jelent még újjászületést. Ez hiányzik sok keresztyén ember életéből. Megvallják bűneiket, de nem engedelmeskednek Jézusnak. Emiatt elmarad az életükből a megújulás, nincs reformáció a számukra. Vissza kell térni Isten uralma alá Jézus által. Ki az igazi református? Aki ezt megteszi. Nincs más út az üdvösségbe.

S mi is történik ezután? Látni egy ragyogó embert, aki tele van örömmel. Megváltozott az állapota, szabaddá lett, olyat érez, amit addig nem. Ilyen csodálatos változást hoz Jézus az ember életébe. És aki elszakadt már a bűntől Jézus által, annak az útja visszavezet Istenhez, abba a szeretetközösségbe, ahol nem lesz bűn, folt, sötétség, csak tiszta szív. Minden nap egyre közelebb az Úrhoz, míg végül megláthatjuk Őt az Ő királyságában, ahol örökké élhetünk. Mert a megtérés, újjászületés egyúttal örök életet is jelent számunkra.

Ez a Reformáció által újból felfedezett evangélium. Ennek vagyunk mi örökösei. Erről kell szólnunk minden ember előtt.

Azonban kérdezd meg magadtól is: Vajon én ebben a folyamatban hol tartok? Tudhatod az ábra alapján azt is, hogy mi áll előtted. Ne csak emlékezz, lépj tovább!

MEZŐSINÉ RÓZSÁR ERIKA

Búcsú Noémittől

Megtört szívvel értesültünk a szomorú hírről, gyülekezeti tagunk Húri Noémi eltávozásáról. Fiatalon 49 évesen távozott a mennyei hazába.

Jó pár éve ismertem Őt, Istentiszteletek után mosolyogva köszöntöttük egymást. Részt vett a gyülekezet életében, szolgálatokban, az énekkarban énekelt. Pár éve felnőttként konfirmált és akkor írta meg tanúbizonyságát a gyülekezeti újságba. Egyik decemberben a Mátraházi református üdülőben közösen vettünk részt a gyülekezeti hétvégén. Mikor tudomást szereztünk betegségéről imádkoztunk gyógyulásáért az imacsoportban is. Bízunk gyógyulásában, ám szomorúan hallottuk, hogy a kezelések ellenére állapota sajnos nem javult, romlott, s végül kórházba is került. Diakónusunk Zsuzsa és több gyülekezeti tagunk is meglátogatta Őt, amíg tudott református énekeket énekelt, hittel, reménykedve.

Drága Noémi! Mosolyod, derűs tekinteted sokunk szívében megmarad, kedves emléked megőrizzük, a mennyei viszont látásra!

Isten adjon erőt és vigasztalást a gyászban Édesanyjának, leányainak, szeretteinek, ismerőseinek! „Mert tudjuk, hogy ha e mi földi sátorházunk elbomol, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, örökké való házunk a mennyben.” II. Korintus 5:1.

MEZŐSINÉ RÓZSÁR ERIKA

Isten megvigasztal és helyreállít

Régóta foglalkoztat a gondolat, hogy kinek mi jár, mi lenne a jó, ha megadatna az életben. Lelkiismeretes, rendes, jó szülők, nagyszülők, egymást támogató segítő testvéri kapcsolatok, rendezett, békés otthon, család, tisztességes, jó gyerekkor-felnőtt-és időskor, hosszú egészséges élet...?

A Bibliából tudjuk az első emberpár bűnbeesése, az Édenkertből való kiűzetés után küzdelmes élet lett ígérve az emberiségnek, nyomorúság az életben. Ugyanakkor ott az ígéret a nehézségek leküzdése ellen:

Jézus mondja: *„Ezeket azért mondom nektek, hogy békeségetek legyen énbennem. A világon nyomorúságotok van, de biztatok: én legyőztem a világot.”* (János 16:33)

Saját életemben vagy környezetemben tapasztaltam, hogy családi problémák, testvéri rivalizálás vagy elhidegült szív, munkahelyi, lakhatási nehézségek, betegségek szomoríthatják meg életünket. Ezek eredhetnek gyerekkori traumákból, hiányokból, szeretetlenségből, önzésből, túlérzékenységéből, túlszűfolt életmódból.

A minap megsebzettnek éreztem magam egy családi helyzetben, és újra feltört bennem egy fájó érzés. De már nem fájt annyira, mint korábban, mert ezért a nehézségért már imádkoztam több éve. Az utóbbi időben megtanultam, legjobb ha bevonulok „belső szobámba”, és a Jó Istennel megbeszélem ezeket; leborulva imádkoztam és kértem az Úr segítségét. Eszembe jutott, hogy: *„Nem a vér s a test el-*

len kell viaskodnunk, hanem a fejedelemségek és hatalmasságok, e sötét világ kormányzói és az égi magasságok gonosz szellemei ellen.” (Efézus 6:12)

Ima után nem sokkal egy rossz mozdulatom miatt leesett a polcra egy kedves kerámia vázám és eltört. Dühös és szomorú lettem magamra. Kis idő múlva, amint szedegettem fel a törött darabokat láttam, hogy a váza nagy része ép maradt, csak a nyaka és a füle törött le 7-8 darabban, így meg tudom ragasztani! Rögtön neki is láttam, s közben... csöndemben...ráébredtem arra, hogy Isten, aki a mi életünket – amint fazekas a cserépedényt elkészítette - éppúgy meg is tudja javítani, helyre tudja állítani, ha a testi-lelki sérülés után szükséges. *„Kérjétek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitvatik nektek”* (Máté 7:7)-kedves Testvérek, nehézség esetén keressünk Istennél enyhülést imáinkkal *„Mert aki kér, mind kap; és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyitvatik.”* (Máté 7:7). Mennyei Atyánk nem hagy fájdalomban, szándéka szerint- szeretetével megvigasztal és helyreállít.

DR. LINDNER GYULA

Interjú Eötvös Boldog Diána hitoktatóval „Tinédzser koromban érintett meg először úgy igazán Isten igéje”

- Mesélj egy kicsit magadról! Hol születtél, mennyire volt jellemző a családotokban, környezetben a hit, a templomba járás?

Eötvös Diána vagyok, Kárpátalján születtem, Tiszaújhelyben. Ez egy kis, magyarok lakta település. Ott éltem a családommal 2022-ig. Férjemmel úgy döntötünk az ukrán-orosz háború miatt, hogy a gyerekek érdekében átköltözünk Magyarországra. Budapesten kezdünk el dolgozni, tanulni. Két gyermekünk van, egy gimnazista lányunk és egy hatodikos fiúnk. Gyerekként vitt el először a templomba az apai ági nagymamám.

A településen jártam hittanra, és ebben a gyülekezetben konfirmáltam is. Tinédzserkoromban érintett meg először úgy igazán Isten igéje. Egyik barátnőm volt az, aki igazán hívő lány volt, és vezetett be a keresztyén világba. A családomban nem volt jellemző a nagyanyámon kívül, hogy valaki járt volna templomba, bár a hagyományos istentiszteleteken a családommal részt vettünk. (Ezt a hagyományt máig őrizzük.)

- Hogyan kerültél kapcsolatba az angyalfüldi gyülekezetel?

2023-ban kezdtem a tanulmányaimat a Károli Gáspár Református Egyetem hitoktatói szakán. Az első év lezárása után úgy döntöttem, mivel úgy is gyakorlatra kell menni a második egyetemi év alatt, belevágok a hitoktatás-

ba, és így jutottam el a Budapest Angyalfüldi Református Egyházközségbe, ahol teljes állásban dolgozom hitoktatóként.

- Gondolom, eddigi munkáid során sokféle emberrel találkoztál: esetleg volt olyan alkalom, egy beszélgetés, egy közös imádság, akár egy megtérés, amire szívesen emlékszel vissza?

Korábban a kereskedelem világában dolgoztam. Igaz, sokszor megfordultam gyerekek társaságában egy-egy Bibliahetes táborban. Mindig nagy élmény volt gyerekek között szolgálni, de az iskolai hitoktatás teljesen új terület az életemben. Ha jobban belegondolok a legutolsó élményem egy nyolcadik évfolyamos 3 fős osztályban volt. Az első két órai találkozásnál teljesen kizárták a gyerekek a konfirmandus oktatáson való részvételt, hogy ők már bizony nem fognak menni „ilyesmire” Kis idő elteltével örömmel közölték: a három gyerekből kettő jelentkezett a káté órára. Számomra ez nagy öröm. SDG

- Mit tanácsolnál a kisgyermeket nevelő szülőknek: hogyan vezessék rá gyermeküket Isten üzenetére?

Elsősorban azt gondolom, mindenképpen írássák be a gyermekeket református hittan órára. A kerületben nagyon sok óvodában ott vagyunk, és az iskolákban már több éve működik fakultatívan a református hittanóra. Emellett tudnám tanácsolni a vasárnapi istentiszteleteket, amellyel párhuzamosan működnek gyermekistentiszteleti alkalmak is. És a gyülekezeti családi délutánokat is érdemes kiemelni, amelyeket szinte minden hónapban megrendezünk a gyülekezetben.

- Digitális eszközöktől meghatározott világunkban hogyan lehet elérni, hogy Krisztus tanítása ne pusztán egy legyen a ránk zúduló ezernyi információ között, hanem az egyetlen, amire igazán érdemes odafigyelni?

A digitális világ rohamosan fejlődik. Úgy gondolom, úgy tudom vele felvenni a tempót, hogy kihasználom a vele járó lehetőségeket. Ha ezt épp úgy tudom érvényesíteni, hogy egy izgalmas PPT-diasort állítok össze a gyerekeknek, és nem csupán frontális oktatást végzek, hát akkor legyen! A nagycsoportos ovisoknál egy bibliai történet vetítése nagy élményt okozhat, de én kics csoportos óvodákban nem használom, ott inkább a történetek mesészerű felolvasására teszem a hangsúlyt, mert így igazán fejlődik a gyermeki képzelet, ezáltal pedig sokkal kreatívabb felnőtté válhat. De már akárhol megtehetjük azt, hogy előkapjuk a mobiltelefonjainkat, és elolvashatjuk rajta a napi igét. Úgy gondolom, hogy ha okosan használjuk, akkor nem lehet gond.

HORVÁTH KINGA

Családi délután

Az újabb tanév kezdetével ismét rendszeresen tartunk családi délutánokat, melyekre szeretettel várunk mindenkit, nem csak a családosoakat.

Idén két fontos, aktuális, sokakat érintő témát hoztunk a felnőtteknek. A szeptemberi címe: „Az alma nem esik messze az átok fájától”

Család, generációk és azok egymásra való hatása. Ezek mind-mind olyan témák, amelyek minden embert meghatároznak, nemcsak pozitív, hanem negatív szempontból is. Mert egy családhoz tartozni áldás, de ez nem jelenti azt, hogy a családi életben ne lennének kihívások is. Az áldás részével természetesen tudunk mit kezdeni. De mi van a negatív oldallal, amely oly gyakran teherként nehezedik ránk és megannyi sebet és szomorúságot okoz? Mi a feloldás? Istennel hogyan lehet ez egészen más?

A szeptemberi családi délutánon ilyen és ehhez kapcsolódó kérdésekkel, vagyis a generációk közötti hatásokról hallhattunk egy mély, tartalmas előadást Szloboda József esperes úrtól, melynek végén lehetőségünk volt, hogy a felmerülő kérdéseket feltegyük, megvitassuk.

Az előadás ideje alatt pedig hitoktatóink különböző kreatív foglalkozásokkal, társasjátékokkal készültek a gyermekek számára. Így nem csak a felnőttek, hanem a gyermekek is közösségi élményben részesülhettek.

Az októberi délután témája: „Vég vagy kezdet?” - kapcsol-

ódva a közelgő örökélet vasárnapjához. Hitoktatóink is lelkesen készülnek különböző izgalmas játékokkal és kreatív foglalkozással a gyermekek számára.

November 17-re családi istentisztelettel készülünk, majd a 2025-ös évben további izgalmas témákkal várunk minden kedves érdeklődőt. Ne hagyjuk hát ki ezt az alkalmat, hanem ragadjuk meg a lehetőséget az Istennel és egymással való találkozásra!”

WEINBERGER ZOLTÁN

Elmúlás

Az elmúlás az első szívdobbanással kezdődik, az első rüggyel, ami megjelenik a világban. Aminek kezdete van, annak vége is. A kezdet hordozza a végét is. Ez az állandó körforgás a fizikai világban. Mindenkinek más ez a ciklus, érzelmeink és gondolataink is így működnek. Megjelenik, majd eltűnik. Ezekre az átmenetekre reagálunk: sírunk, nevetünk, ismét sírunk. Azt gondoljuk, hogy minden, ami látható, fogható, érezhető, az a miénk, és rendelkezünk vele. Birtokoljuk.

De Isten elküldte nekünk Jézus Krisztust, hogy felrázzon minket a birtoklásra erősen hajlamos (egoista) életünkből. HOGYAN?

Megmutatta, hogy semmi nem a miénk, sem testem, sem az, amit test által birtokolunk.

Sem a magamról kitalált, megvalósított világi beteljesedések. Mert amit az ego kitalál és megteremt, az tűnékeny illúzió csupán. Mint a nevem, a termetem, a szépségem, az identitásom.

Ezek mind csapdák, láncok, zárt ajtók az Istenhez vezető úton. Krisztus megmutatta nekünk, hogy ezeket a csapdákat a világ (ego) teremtette és alkotta meg. És amit a világ teremtett, az felismerhető, azon túlléphetünk, feloldható. Azért léteznek mert elfogadjuk és hiszünk bennük.

Jézus kereszthalálával és a feltámadás csodájával megmutatta, hogy minden átmeneti, minden, amit az életünkben birtokolunk, az elmúlás pillanatában feloldódik. Nem számít, hogy mit terveztél, gondoltál jövő hétre a jövő hétről.

Ami számít, az Krisztus jelenlétének a csodája, és ez a csoda túlmutat a világban megjelenő fizikai állapoton. Krisztus jelenléte Isten kegyelme! A Krisztusban felfedezett, felismert, jelenlét az **ÖRÖK ÉLET TITKA**.

Az elmúlás nem más ebben a világban, mint a Test akarata, átmeneti megjelenés az állandó isteni Jelenlétben!

Minden Isten! Krisztusi jelenlétben szabadok vagyunk önmagunktól!

Ámen!

Harmadik alkalommal rendezték meg a Ráday-napokat. A helyszín a Ráday-ház volt három napon keresztül. A Károly Gáspár Református Egyetem épülete 2019-ben tüzeset áldozata lett. Az újjáépült épület 2023-ban Építőipari Nívódíjat kapott.

Esperes úr is részt vett a harmadik, Gyülekezeti nap megnyitóján.

Az esős idő nem kedvezett a rendezvénynek. Azonban Antal Mariann lelkipásztor mosolya, üdvözlése a regisztrációs sátonál máris jobb kedvre derített. Majd felfedeztem énekkaros társaimat is. Mindnyájan ebédhez készültünk. Jóízűen elfogyasztottuk a kiválasztott meleg ételt. Nekem az jutott eszembe, hogy Jézus nemcsak prédikált, hanem jól is lakatta az embereket.

Majd a díszteremben tartották a kórustalálkozót. Mind a hat

kórus külön teremben készülődhetett. Megcsodálhattuk az egyetem modern, színvonalas épületét.

Nekem a nagykőrösi gimnázium énekkara tetszett a legjobban. Fiatalságuk, üde énekük felvidített. Ilyen sokan hisznek az Úrban, és még előttük áll az élet.

Szerintem a mi énekkarunk szereplése is jól sikerült. A legvégén az összes kórus együtt, kánonnal búcsúztatta a Ráday-napokat. Nem ismertük egymást, mégis a reformátusság, keresztyénség eggyé tett bennünket.

Először vettem részt ilyen alkalmon. Aki eddig nem, jöjjön el legközelebb! Minden korosztály jól fogja érezni magát, a neki megfelelő programokon. Sokan vagyunk hívő emberek, és nemcsak egyedül küszködünk.

Jövőre talán az idő is barátságosabb lesz.

Ebben az évben kézzel készített Igés kártyákkal is készültünk a Ráday napokra

Tanévnyitó Istentisztelet

A Tanévnyitó Istentisztelet mindig elgondolkodtató, egy új kezdet, egy új remény, hogy gyermekünk halad a vágyott, a kijelölt úton. A most vasárnapi Istentisztelet Keresztelővel kezdődött, mikor mi szülők a legnagyobb reménnyel tekintünk a jövőbe.

Majd Mt 21: 28-32 példázattal folytatódott, a két fiú történetével, mely a cselekedet és az ígéret, a tett vagy a szavak fontosságának különbözőségét magyarázta. Vajon mai modern társadalmunkban a „nagydumás” vagy a „csendes tettek” teljesítik-e jobban a szülői vágyat? Vajon a be nem teljesült ígéreteknek hányszor tudunk hinni? Vajon mint szülő tudtam-e, szavak helyett tettekkel, tenni, tettekkel példát mutatni?

SIMEK ANITA
(egy édesanya)

A férfi-kör tagjai énekkel köszöntötték a gyermekeket

Nagy öröm volt számomra, hogy halhattam a kicsik bizonyág tételét.

Járasi Sándor testvéremmel megsirattuk, mert betöltötték az Igét. A kicsinyek szájával dicsőítették az én mennyei Atyám neve. Nagy öröm számomra az is, hogy a kis unokahúgom is ott énekelt dicséretet az Úr Jézusnak.

Mi nagyon élveztük a dicsőítést férfi testvéremmel, bizonyágot tenni mindig felemelő érzés és így kérni áldást az utódainkra fantasztikus. Sokszor nem is tudtam énekelni a könnyeimtől.

Láttam gyerekeket felnőni hit nélkül, gyülekezet nélkül, sajnos én is köztük voltam és soha nem találtam a helyem.

Most látom, hogy a keresztény nevelés milyen értékeket hordoz a jövőre nézve.

Bárhová is kerül az életben soha nem felejt el, amit Jézusról tanult és ha el is tévednek mindig van kihez fordulni.

PAP TAMÁS (a férfikörből)

Nyári táboraink

IFI tábor

Először voltam IFI Táborban, mert az idén májusban konfirmáltam. Nagyon vártam a tábort, mert nagyon jól összebarátkoztunk a Konfirmáció alkalmai alatt.

Legjobban egy felnőtt férfi élettörténete tetszett, melyben megismertem, hogy Isten segítségével a legnehezebb élethelyzetből is ki lehet törni. Ezt példaként őrzöm, mert már én is éreztem, hogy nehezebben haladok az életben és akkor jó érzés Istenhez fordulni.

LÉNÁRT OLIVÉR

Gyerektáborok

Idén is megszerveztük és megtartottuk hagyományos nyári táborainkat.

Az első mindig a balatonfűzfői (ottalvós) tábor, ahol idén Jézus tanítványain keresztül mutattuk be, hogy mit vár Isten az őt követőktől. A napközis táborokban pedig Sámuel próféta életét és tevékenységét adtuk példaként egy Isten akarátának szentelt életre.

Mindhárom táborunk Isten kegyelméből fergeteges hangulatban, nagyszerű időjárás és komoly baleset nélkül zajlott.

Reméljük, a gyerek értékes élményeiről beszámoltak, és jövőre is csatlakoznak kezdeményezésünkhöz.

Köszönjük a sok imát, adományt és segítséget, amelyekkel gyülekezetünk tagjai támogatták a kivitelezést!

BAJÁN ÁLMOS

